

ולהוליד בנים, שוא עמלו בוניו
בו, שמכניס באותו הולד עמל
של שוא. ואיזהו עמל של שוא?
זו נפש חיה, שתכלה ותפרת
כהכל היוצא מן הפה, שהוא
שוא, והואיל והוא מכניסו באותו
הולד, הרי עמלו של שוא.

אמר רבי יצחק, אמת הוא
נוטריקון: אל"ף - אמ"ת, מ"ם -
מאר"ץ, תי"ו - תצמ"ח. כלומר,
(תהלים פה) אמת מארץ תצמח. מה
משמע? אמר רבי יצחק, בשעת
החבור שצריך להיות שם האמת
והישר, בשעה שנתהנה מארץ
ונתיסד, ולא בשעה שנתגבל,
והינו מה שאמר רב הונא, כל
בנין שאין בו יסוד - אינו כלום,
ואיזהו יסוד שצריך האדם בשעת
החבור, כפי שאמרנו.

רבי זירא אמר, פעם הייתי הולך
במדבר, ומצאתי ערבי אחד
שניה נושא על כתפו משא של
י סאים, והיה זקן, ואמרתי לו,
הכח הזה צריך לעסק בתורה!
אמר, לא עשו אותי אבי ואמי
בשביל זה, אלא למעשה הזה.
שאני שמעתי את אבי, שבשעה
שעשה אותי, שתשוקתו לבן
היתה שיהיה לו כח להביא
תבואה מן השדה, ובעצה הזו
נמלך באותה שעה, והרי אני זקן,
ומה אעשה?

אמר רבי יהודה, אשרי מי
שאבותיו הרקרו בדבר טוב. מנין
לנו? מבת שבע אם שלמה,
שהכתוב מעיד עליה שהיא אם
שלמה ממש, משום שהתיסד
ממנה, מענינה, ומהרהורה,
ומהשתדלותה, שנאמר (משלי לא)
מה ברי ומר בר בטני וגו'.

אמו מילא, אבל אביו מנין לנו?
שכתוב (תהלים קכו) שיר המעלות
לשלמה אם ה' לא יבנה בית שוא

הפונה לשם שמים, לבנות הבית ולהוליד
בנים, שוא עמלו בוניו בו, שמכניס באותו
הולד עמל של שוא. ואיזהו עמל של שוא.
זו נפש חיה, שתכלה ותפרת, כהכל היוצא
מן הפה, שהוא שוא, והואיל והוא מכניסו
באותו הולד, הרי עמלו של שוא.

אמר רבי יצחק, אמת הוא נוטריקון. א'
אמ"ת. מ"ם מאר"ץ. תי"ו, תצמ"ח.
כלומר (שם פה יב) אמת מארץ תצמח. מאי משמע,
אמר רבי יצחק, בשעת החיבור, צריך להיות
שם האמת והישר, בשעה שנתהנה מארץ
ונתיסד, ולא בשעה שנתגבל. והיינו דאמר
רב הונא, כל בנין שאין בו יסוד, אינו כלום.
ואיזהו יסוד, שצריך האדם בשעת החיבור,
בדקאמרן.

רבי זירא אמר, זמנא חדא הוה אזלינא
במדברא, ואשפחנא חד ערבאי, דהוה
מטיל אפתפיה מטול עשרה סאין, והוה סבא,
ואמרנא ליה, חילא דא בעי למלעי באורייתא.
אמר, לא עבדו לי אבא ואימא בגין כן, אלא
לעובדא דא.

האנא שמעית לאבוי דבשעתא דעביד לי,
דכסופיה לבר הוה, דיהא ליה חילא
לאיתי עיבורא מן חקלא. ובהאי עיטא אימלך
בההיא שעתא, והא אנא סבא מאי אעביד.

אמר רבי יהודה, אשרי מי שאבותיו הרקרו
בדבר טוב. מנא לן, מן בת שבע אם
שלמה, דקרא מסהיד עליה, שהיא אם שלמה
ממש. משום דאתייסד ממנה, מענינה,
ומהרהורה, ומהשתדלותה, שנאמר (משלי לא ב)
מה ברי ומר בר בטני וגו'.

אימיה תינח, אבוהי מנא לן. דכתיב (תהלים קכו)
שיר המעלות לשלמה אם ה' לא